

vil sætte, ved at betegne alt Smør, der er over denne Grænse, som „overvandet“, for meget vandet? Dette overvandede Smør skal jeg nu ikke sige noget videre om, og jeg finder for øvrigt ikke Anledning til at sige mere om det foreliggende Lovforslag. Der er sagt saa meget, hvori jeg er enig. Jeg gør kun den samme Bemærkning som min ærede Sidemand til venstre (Reventlow): Lad os alle lægge den største Vægt paa det, Statskonsulent Faber fra London har udtalt.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg maa sige Tak for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra alle Sider. Der er ingen, som har rejst principielle Indvendinger mod Forslaget. De Bemærkninger af mer eller mindre kritisk Natur, der ere gjorte, ere ikke afskrækkende, de ere kun Udtryk for Betragtninger, om hvilke der kan forhandles videre i et eventuelt Udvalg. Det vilde blive for vidtløftigt for mig, og det vilde sikkert ikke andet end trætte det høje Ting, hvis jeg tog mig for at gennemgaa alle de Bemærkninger, som ere gjorte af de ærede Talere lige fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) til det ærede Medlem, som nu satte sig, (Dinesen), og Følgen af en saadan Gennemgang vilde ogsaa blive, at jeg maatte komme ind paa en Række Gentagelser. Jeg vil derfor udtale mig om Forhandlingens Hovedpunkter i Almindelighed og følge Traaden, som den er given i Lovforslaget. Afvigelser vil der vel altid forekomme.

Der er først Spørgsmaalet om Betegnelsen „Vandsmør“. At vi skulle fastslaa 16 pCt. Vand som den Grænse, hvorover man under alle Omstændigheder ikke maa gaa for det Smør, der skal eksporteres, ere jo alle enige om, men der er nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke vil være rigtigt at blive staaende ved 15 pCt. for Eksportsmør for at være paa den sikre Side. Jeg tror imidlertid, vi bør overlade til Mejerierne og Mejeribestyrerne at iagttage, hvad der er fornødent for at være paa den sikre Side. Fastslaa vi en anden Grænse end den, der følger af den engelske Bestemmelse, komme vi netop i nogen Usikkerhed, og derfor mener jeg, vi skulle blive staaende ved det, som er en Følge af den engelske Bestemmelse, og som i og for sig er en rimelig Bestemmelse. Ville Mejerierne, Organisationerne, saa af Hensyn, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, fastslaa en lavere Procent, maa det

blive deres Sag, men jeg tror, vi skulle overlade dette til Mejeribrugets Organisationer. Skulde det, mod al rimelig Formodning, vise sig, at det vilde være praktisk at bestemme 15 pCt. i Stedet for 16 pCt., kan man altid gøre det. Men der er altsaa Betegnelsen „Vandsmør“ for det Smør, som har mellem 16 og 20 pCt. Vand i sig. Jeg mener fremdeles, at det er ikke nogen god Betegnelse. Nogle synes, den er fortræffelig, andre synes, den er mindre heldig. Den sidste ærede Taler mente, at denne Betegnelse var mindre heldig, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Philipsen) fandt, at den var ganske fortræffelig. Jeg mener nu, den ikke er fortræffelig, for den dækker ikke det, den skal betegne. Man laver ikke Smør af Vand, og følgelig kan man ikke sige, at det er Vandsmør, som blot er overvandholdigt Smør. Men dette er en for lang Betegnelse at have, og alene det, at man skal bruge to Ord til at betegne denne Vare, er en Vanskelighed. Men jeg har tænkt — jeg kan godt sige det her —, at vi kunde slippe med en Gang at have sagt overvandholdigt Smør og saa betegne dette overvandholdige Smør med o. v. Smør, altsaa o. v. S., men saa bliver det noget mærkeligt noget dette „o. v.“, oh ve Smør, det gaar vist ikke. Jeg er enig i, at Betegnelsen Vandsmør ikke er uheldig, fordi den virker for afskrækkende; det maa den udmærket gerne gøre, og da det er praktiske Forhold, det gælder, mere end det strengt teoretiske, tror jeg, vi kunne se bort fra det, som jeg ogsaa er betænkelig ved: at vi benytte et Ord, som ikke dækker det, som det skal dække. Indtil videre maa jeg derfor fremdeles holde paa Udtrykket Vandsmør, indtil nemlig der er et æret Medlem, som i Udvalget eller i Tinget her ved anden Behandling kan give os et enkelt Ord, som dækker det, som skal dækkes med denne Betegnelse. Men der er altsaa ikke Strid hverken om, at vi skulle sætte Grænsen ved 16 pCt. for Eksportsmørret, og ej heller er der Strid om, at vi skulle finde et Ord, som paa en Maade karakteriserer det overvandholdige Smør som et Produkt, der ikke fortjener Navn af Smør uden Tillægsbetegnelse, og naar vi ere enige om det, blive vi enten staaende ved det Ord, der her er valgt, eller ogsaa finde vi et andet, som vi kunne samles om.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) fandt det naturligt og selvfølgelig, at der her indførtes Forbud